

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 49. Canones in Causa Donatistarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. peccavimus, iniquitatem fecimus; & r
A.C. 418. li qua, quæ vere, & humiliter confitetur;

Dan. 9. 5. ne quis putet, eum potius loqui de peccatis
populi sui, quam suis, subjungit: cum or
rem, & confiterer Domino, Deo meo pe
cata mea, & peccata populi mei. Noluit

ibid. 20. dicere: peccata nostra, sed dixit: peccata
populi sui, & peccata sua, quia cum esset
Propheta prævidebat illos, qui ejus verba

c. 9. 8. male intelligebant. Qui dicunt, illa ipsa
verba Orationis Dominicæ: dimitte nobis
debita nostra, a Sanctis solum cum humili
tate, non vero cum veritate pronuntiare,
anathema sint. Quis enim hominis in
fentiam ferat, qui dum orat, non homini
bus, sed Deo mentitur! qui dicit labijs,
ut sibi dimittantur peccata, & corde dicit,
non esse peccata, quæ sibi remittantur? Hi

Prosp.
Carm. Canones a S. Augustino, qui hujus Con
cilio anima erat, conditi creduntur.

§. XLIX.

Canones in causa Donatistarum.

Conc. Afric. Post hæc idem Concilium quosdam Ca
v. 84. 85. nones de unione Donatistarum con
fecit, ut definiretur, quibus Cathedrali
bus Ecclesiæ particulares, quas Episcopi

Cod. Can. deberent. Quomodo eorum Episcopos
Fustell. c. Diœcesin partiri cum Episcopis Catholi
108. 109. cis oporteret. Quæ merces illorum zelo
redder

reddenda, qui majori, quam cœteri, cu-
 ra, vicinos populos convertebant, nam
 negligentium portio ipsis tribuitur. In-
 ter alia statuitur, nullam Ecclesiam ab eo,
 qui illam tribus annis possedisset, repeti
 posse. Qui via facti Confratris sui pos-
 sessionem turbaverit, causa cadat. In
 omnibus ejusmodi litibus Episcopi judi-
 ces sint. Ab electis consensu partium
 Judicibus non detur appellatio. Decer-
 nitur, ut Presbyteri, aut alii Clerici, qui
 contra sententiam Episcoporum suorum
 querentur, Episcopos vicinos, cum con-
 sensu Episcoporum suorum adeant. Si
 crediderint, appellatione opus esse, ad
 Concilium Africæ, aut ad Primate sua-
 rum Provinciarum appellent. Ille vero,
 qui ultra mare appellare voluerit, a ne-
 mine in Africa ad Communionem reci-
 piatur. (*) In certis necessitatis casibus
 dispensatur, ut Virginibus, viginti quin-
 que annis minoribus, sacrum velamen de-
 tur. Ne omnes Episcopi in Concilio diu-
 tius detinerentur, ex singulis Provinciis
 tres Commissarii electi, qui omnes cau-
 sas particulares judicarent; nempe ex
 Provincia Carthaginensi Vincentius, For-
 tuna-

(*) Hi Patres ejusmodi Presbyterum pro tem-
 merario appellante habuere, qui nec sententiæ sui
 Episcopi, nec vicinorum Episcoporum, & nequi-
 dem Concilii Provincialis acquiesceret.

Sæculum V. tunatianus, & Clarus. Ex Numidia Alpi-
A. C. 418. pius, Augustinus, & Restitutus. Ex By-
 zacena Cresconius, Jocondus, & Amili-
 nus, cum Sene Donatiano Mauritanie Pro-
 mate. Ex Sitifiensi Severinus, Afta-
 cus, & Donatus. Ex Provincia Trypo-
 litana Plautius solus pro more deputatus.
 His quatuordecim deputatis tribuebatur
 potestas de omnibus causis discernendi
 unacum Aurelio Carthagenensi, quem
 Concilium rogavit, ut omnibus actis, &
 omnibus epistolis signum suum appone-
 ret. Hæc in Concilio pleno, Carthage-
 ne prima Maji anno 418. celebrato, acta
 sunt.

§. L.

Zosimus Papa Pelagianos damnat.

Aug. ep. 215. Priusquam hujus Concilii Decretum
ad Valent. ederetur, aut saltem antequam Ro-
ol. 47. n. 2. mæ innotesceret, Zosimus Papa jam se
 deceptum non dubitabat, atque authen-
 tice Pelagianos damnaverat. Noverat
 omnium Fidelium, Romæ existentium,
 zelum contra Pelagii errores, quos igno-
 rare non poterant, cum tanto tempore
 apud eos versatus fuisset; id quoque ne-
 mo nesciebat, Celestium Pelagii Discipu-
 lum esse. Fideles aliqua Pelagii scripta,
 qualia sunt ejus commentationes in Sa-
 Paulum, suggererint; saltem illud con-
 stat, Papam ex ejus commentariis con-
 demna-